

tede retsvirkninger. I sidstnævnte henseende bemærkes, at forslaget om at ophæve begrebet kommunehjælp indebærer, at der ikke længere — som efter den gældende lovgivning — kan blive tale om for de bidragsskyldige at omkontere restancer på forskudsvis udbetalte bidrag til kommunehjælp, eventuelt til kommunehjælp med tab af valgret og valgbarhed. Udover eventuel indtræden af valgretsfortabende virkninger for den bidragsskyldige har den nævnte kontering navnlig haft betydning derved, at kravet mod den bidragsskyldige blev undergivet den for tilbagebetaling af kommunehjælp gældende 20-årige forældelse. Da man ikke har fundet, at der er grundlag for lempelser på dette punkt, og da denne virkning kan opnås uden formel omkontering af bidragsrestancer til offentlig hjælp ved at *indføje en særlig forældelsesregel i loven*, har man i forslagets § 97 foreslået indsat en bestemmelse om, at forskudsvis udbetalte bidrag i forhold til det offentlige undergives dansk rets almindelige 20-årige forældelse.

Med hensyn til *refusionsbestemmelserne m. v.*, der indeholdes i lovforslagets afsnit 5, bemærkes, at man *ikke* har *foreslået en ændret byrdefordeling* mellem stat og kommuner, hvorfor disse bestemmelser indholdsmæssigt er en videreførelse af det hidtidige system. Derimod er der af hensyn til overskueligheden foreslået en ændret opbygning og placering af bestemmelserne, idet man har tilstræbt en så vidt muligt samlet og udtømmende opregning af, hvilke andele der skal refunderes af henholdsvis statskassen, herunder den tidligere fælleskommunale udligningsfond, og amtskommunerne samt efter reglerne om mellemkommunal refusion, og således at det derefter angives, hvor stor en andel den enkelte kommune endelig skal bære af de forskellige forsørgelsesudgifter. I tilslutning hertil er foreslået indsat bestemmelserne om retlig opholdskommune, d. v. s. de regler, hvorefter den kommune, som har afholdt forsørgelsesudgifterne, undtagelsesvis kan få den kommunale andel af disse refunderet af en anden kommune (den retlige opholdskommune).

Afsnittet er i øvrigt opdelt i kap. 18 om refusion, kap. 19 om refusionens beregning og anvisning og endelig kap. 20 om kritisk revision.

Som anført forudsætter det af udvalget udarbejdede forslag tillige ophævelse af forsorgslovens bestemmelser om tab af valgret og valgbarhed ved hjælp af bestemte arter.

Med hensyn til spørgsmålet om *valgret og valgbarhed* er forholdet det, at § 29 i grundloven af 5. juni 1953 stiller lovgivningsmagten frit, idet det ved lov skal fastsættes, i hvilket omfang straf og understøttelse skal medføre tab af valgret og valg-

barhed. Mens folketingsloven af 1953 udtømmende tager stilling til idømt strafs indflydelse på valgretten og herom bestemmer, at straf ikke skal være en hindring for udøvelse af valgretten, gentager loven med hensyn til spørgsmålet om offentlig hjælps indflydelse på denne ret blot grundlovens regel. Man befinder sig derfor i dag i den situation, at medens selv den strengeste straf ikke medfører valgretsfortabelse, medfører pådragen offentlig hjælp endnu tab af valgret og valgbarhed i visse tilfælde, idet bestemmelser om tab af valgret i en række andre tilfælde er ophævet siden 1953. Det er således sket ved lov af 25. februar 1953 i forbindelse med ophævelse af reglerne om adgang til anbringelse på tvangsarbejdsanstalt i henhold til bestemmelser i §§ 207, 218, 312-14, 318-20 og 321 samt ved en lov af 9. december 1957, hvorved man ophævede de valgretsfortabende virkninger i henhold til visse af bestemmelserne i §§ 306-07.

Tilbage er endnu tab af valgret på grund af modtaget kommunehjælp i henhold til bestemmelserne i forsorgslovens §§ 48, 206, 305 og 310-311 samt efter en række af de tilbageværende bestemmelser herom i §§ 306-07, 312-14 og 321.

Til belysning af det omfang, hvori de nævnte bestemmelser anvendes, kan henvises til foranstående tabel, hvorefter antallet af personer, der havde modtaget kommunehjælp med tab af valgret og valgbarhed, herunder egentlig fattighjælp, i finansåret 1957-58 udgjorde 4 500, medens der i løbet af samme finansår blev ydet kommunehjælp uden tab af valgret til i alt 81 400 personer.

Efter det anførte, og da ophævelse af bestemmelserne om tab af valgret og valgbarhed må anses som en naturlig konsekvens såvel af den principielle ophævelse af tilbagebetalingspligt som af de herskende resocialiseringsbestræbelser, har regeringen også kunnet tilslutte sig udvalgets forslag i denne henseende, og det foreslås derfor at ophæve reglerne om tab af valgret og valgbarhed.

Som nævnt tidligere har det nedsatte udvalg ikke udover den principielle ændring, forslaget om ophævelse af begreberne kommunehjælp og fattighjælp betyder, og de ovenfor omtalte ændringer, der er motiveret af rationaliseringshensyn, anset det for sin opgave at foreslå realitetsændringer af større rækkevidde i forhold til den gældende lovgivning.

Af mindre realitetsændringer, som forslaget medfører, skal følgende fremhæves:

1) *Adgang til optagelse af andre pensionister end folkepensionister i alderdomshjem.*

Ved en ændret formulering af den gældende lovs § 34 om godkendelse af alderdomshjem (for-